

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Hvamur?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið

sosialurin

telefon 11820

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Føroyski yrkjarin Regin Dahl hevur fingið eina heiðursgávu. Talan er um ein arligan stuðul frá danska ríkinum. Stuðulin er knappliga 50.000 kr.

Hetta hendi friggjadagin, tá tvær livslangar heiðursgávur frá Statens Kunstfond blivu umskipaðar til fimm stuðulsgávur frá ríkinum.

Tey fimm, sum fingi heiðursgávuna restina av livitið teirra, eru skaldini Erik Stinus, Kirsten Thorup, Regin Dahl og Palle Fischer og tónaskaldið Sven Nielsen.

Heiðursgávurnar kundi latast øðrum nú Ole Sarvig, rithevið, og Flemming Weiss, tónaskald, eru deyðir.

Ein onnur gáva frá ríkisskassanum varð eisini givin friggjadagin. Hana fekk Chr. Matras fyr tann almenna, mentanarliga tydingin, skaldskapur hansara hevur havt.

Hesin ríkisstuðulin stavaði frá rithøvundanum Ingeborg Buhl, sum eisini er deyð.

Hugtakandi løta

Í farnu viku var konsert í Eysturskúlanum í Havn, har umleið 80 fólk lutuðu við sang og spæl.

Konsertin fór fram í skúlaaulini, har framúrskarandi listaarbeiðir hjá føroyskum listafólki prýða veggirnar, og rættuliga setti dóm á samkomuna, har fólk í øllum aldursbólum vóru komin saman.

Tað var Pauli í Sandagerði, sum skipaði fyr konsertini. Serliga hevði hann hugsað um gentukórið í Eysturskúlanum, sum við stórum áhuga hevur tikið undir við kórleiðarnum í royndini at skapa eitt gentukór á skúlanum. Hetta helt Pauli, at tær skuldu lønast fyr.

Tá slik framfærsla er, har skúlabørn luttaka, so er greitt, at ommur, abbar foreldur og systkin koma at lurtu eftir, hvat skúlabarnið hevur fingið á skaftið, og tað er altíð hugnaligt at eygleiða foreldur og avvarðandi, tá teirra børn eru við í slikum.

Fyri at gera kvøðið so fjølbroytt í innihaldi sum gjørligt, hevði Pauli í Sandagerði lagt ráð saman við mætastu tónlistafólki okkara — hann er sjálvur millum teirra — og tað gjørdi, at stóru partur av áhoyrarunum fingi — hvør á sin hátt, okkurt ynski uppfyllt at hoyra tað hvør einstakur dámdi av tónleiki.

Hugtakandi var tað at eygleiða og hoyra Ad Libitum og tónleikabólkin v/ Jóhannus á Rógvu og Brandur Óssurson á saxofon, — tó at tann seinast

nevndi átti at fingið stórleiklut í framfærslunum, men hetta hava vit kanska til góðar til eina aðru ferð?

Hugvekjandi var tað at siggja Klubbakórið og gentukórið saman syngja Yesterday, eftir ein Beatles, — serliga tá hugsað verður um, at okkur av klubbálimunum eru farnir væl um tey sjeiti!

Upplivingin gjørdist ikki minni av, at partur av framfærsluni var nymótans tónleikur sum t.d. beat-tónleikur av hægstu styrkleika, men at øll kortini sátu sum trøllabundin. Serliga var tað Joanna, sum hugtók áhoyrarar, og tað einamest tí hon hevur so óvanliga góð evni at standa á palli, og er so roynd í røddvenjing síni, at tað er ein fragd at vita sær, at vit eiga so góða songkvinnu í Føroyum.

Eitt fyrbrigdi, sum er ovanligt til slikar samkomur er, at bornini sátu pinnastill. Hetta er ikki vanligt, tí øll kenna vit børn, sum ófriðarlaga reika aftur og fram, tá framfærslur eru, sum ikki rættuliga siga børnum nakað. Tó at her var fyr bæði børn, ung og eldri, so kundi eg ikki lata vera við at hugsa um, hvat tað var sum gjørdi, at bornini ikki gjørdi so nógv um seg, sum tey plagdu.

— Eg hugsi ikki, at eg fari skeiv tá eg haldi, at tað var tí eingin kiosk ella onnur stóð vóru at fara, at keypa sær góðgæti.

Tað besta av øllum er, at tað framvegis ber til at fáa fólk at sita still og bert njóta tað sum fer fram slíkt ávøld, og at tað

kundi lata seg gera, at fáa so nógv fólk savnað saman hetta góðveðurskvøðið.

Summi vildu halda, at tað var gentukórið sum savnaði familjurnar saman, men um so var, so er hetta eitt tiltak, sum vekjur ans millum fólk, og kanska gevur teimum yngru áhugin fyr at fara til konsertir o.a. fyrirksemi av slikum slag, og tað er væl.

Ein partur av upplivingini var eisini at eygleiða listaverkið hjá Zakarias

Heinesen, aftanfyr pallin, og tað kann av sonnum sigast, at har eru tveir timar ikki nóg mikið, um rættuliga skal upplivast og fáa hugflogið fram.

Pauli í Sandagerði hevur uppihorið tókk fyr stóra arbeiði sitt innan tónlistina í Føroyum, — ikki minst fyr, at hann savnar og tilkomin saman um eitt tiltak, sum báðir partar so eyðsæð nýta gott av.

Dagny Joensen

Konsert í Kirkjubø

Eini 75 fólk høvdu leitað sær til Kirkjubøar seinasta sunnudag til konsert í Olavskirkjuni.

Ætlanin var vist upprunaliga at framføra konsertina í sjálvum Kirkjubømúrinum — eitt frálíkt hugskot — men av tí at æluni gingi heldur tøtt, var avgjørt at fara inn í Olavskirkjuna, sum visti seg at vera eitt sera gott holi til tónleik av hesum slag.

Københavns Blæserkvintett, mannað av nokrum av teim bestu bláasarunum í Danmark, hevði her eitt frálíkt umhvøvi til framføra sín tónleik.

Teir gomlu munnu hava havt eitt gott eygað, ella rættari sagt oyra, fyr tí sum vit nú rópa akustikk, tí fyri okkum, sum sátu

har hesa lötuna, fylti tónleikurin hetta litla rúmið út í hvøna krók.

Skráin spenti frá Bach, Vivaldi yvir Jacques Ibert til Carl Nielsen, og ógloymandi var seinasti satsurin í Carl Nielsenkvintettini við tí vakra lagnum, sum vit kenna so væl frá sálminum »O, Jesus, lat mitt hjarta fá«.

Millum áhoyrarar kundu vit aftaná hoyra bæði franskt, týskt, enskt og øll norðurlandamál, sum fagnaðu tónleikin.

Olavskirkjan í Kirkjubø var henda dagin ramman um eina stóra, ógloymandi musikklotu.

Enn er høvi til at hoyra hesa frálíku og vælspeleandi kvintett aftur til fleiri konsertir í Føroyum.

pan.

Óli í Aarstovu

Eg haldi, at Sjónvarpsfelagið sendir so nógv lort, at tað mátti ikki verið neyðugt, at nakar nú keypti sær bil við kloak-TV.

— *

R. C. Effersoesgeta miðdepil fyr pressu: vestanfyr getuna hava vit kloak-TV og eystanfyr kloakblaðið.

— *

Óðin Óðn hevur tikið navnabroyting til Óðin í Óðini!

— *

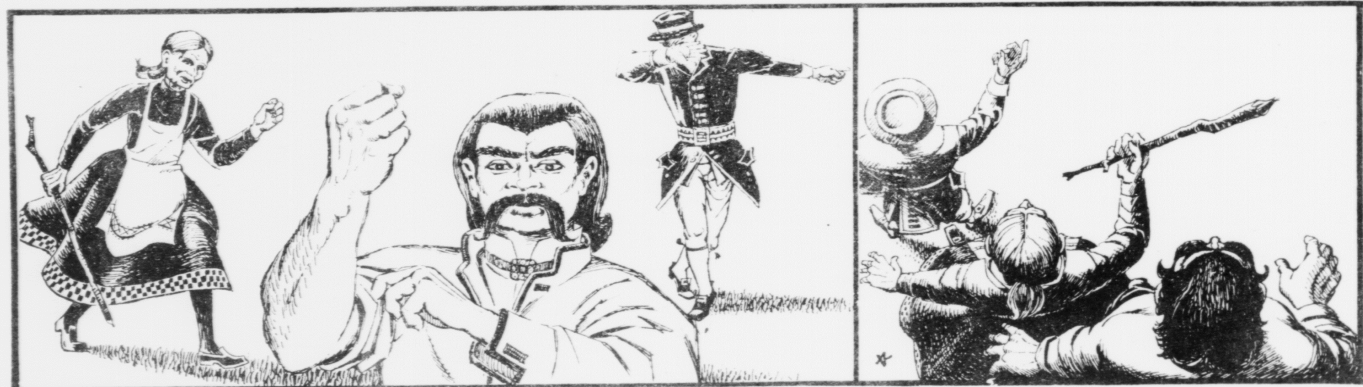
Eingin fær gongufrið fyr Ó. B. — sjálvt ikki gágurnar!

— *

Man Haraldsen hava fingið oyvi frá fólka-flokkinum at nýta heitið »Kloak-TV«?

— *

Tobba sigur seg leggja alla orku í at fáa eitt hampiligt sjónvarp — ja, tað skal nógv moralskt og fysisk orka til at kroysta sjónvarpið inn í skýmaskotið á Bryggjubakka.

— Er sonur mín her, hvar er Peer? Nú skal hann fleingjast!
— Og eg skal hjálpa tær at buka hann!
— Nei hygg, Peer rýmir til fjals við brúðrini!

— Tað man vera best, at hano rýmir við Ingred!